

Sygn. akt: VII C 863/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy VII Wydział Cywilny w L.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	sekr. sądowy Teresa Rakieć

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko (...)SA w W.

o zapłatę

- zasądza od strony pozwanej (...)SA w W. na rzecz powoda J. G. kwotę 9.406,11 zł (dziewięć tysięcy czterysta sześć złotych jedenaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1.04.2013 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.359 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VII C 863/15

UZASADNIENIE

Powód J. G. w pozwie wniesionym w dniu 13 maja

2015 roku domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...)S.A. w W. kwoty 9.406,11 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, że uczestniczył w zdarzeniu drogowym w wyniku, którego uszkodzeniu uległ należący do niego samochód marki V. o nr rej. (...). Uszkodzenia pojazdu były tego rodzaju, że uniemożliwiło dalszą jego eksploatację przez okres 58 dni na skutek czego powód zmuszony był do korzystania z pojazdu zastępczego w bieżących sprawach życia codziennego. W czasie likwidacji szkody powód przebywał w Szwecji, dlatego też domaga się zwrotu kosztów pojazdu zastępczego przy uwzględnieniu dobowej stawki najmu pojazdu w wysokości 472 koron szwedzkich. Poszkodowany podał, że zgłosił szkodę pozwanemu już 11 grudnia 2012 r. oraz informował go o konieczności najmu pojazdu zastępczego w obliczu braku wypłaty odszkodowania, które nastąpiło dopiero 15 lutego 2013 r. Powód wskazał ponadto, zadana kwota stanowi różnicę między wypłaconą mu przez ubezpieczyciela kwotą 5707,66 zł, a rzeczywistym kosztem najmu samochodu zastępczego. Ubezpieczyciel wypłacając odszkodowanie dokonał weryfikacji kwoty roszczenia poszkodowanego, uznając za zasadne zwrot kosztów jedynie za 10 dni wynajmu pojazdu.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Pozwany nie kwestionował, że w wyniku kolizji uszkodzeniu uległ samochód powoda, co uzasadniało wynajem pojazdu zastępczego, pozwany poddał jednak w wątpliwość niezbędny czas najmu pojazdu, wskazując iż okres 58 dni jest zawyżony. Pozwany wskazał, że ubezpieczyciel jest zobligowany do pokrycia wyłącznie kosztów koniecznych i niezbędnych na czas trwania naprawy pojazdu, a powód winien współdziałać z ubezpieczycielem w celu minimalizowania szkody. Pozwany nie kwestionował stawki dobowej najmu pojazdu. Pozwany wniosł ponadto o dopozwanie M. D..

Na rozprawie w dniu 13 listopada 2015r. wnosi o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania w podwójnej wysokości oraz zwrot kosztów dojazdu na rozprawę powoda oraz jego pełnomocnika.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 grudnia 2012 roku we W. na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony samochód marki V. o nr rejestracyjnym (...), stanowiący własność powoda J. G.. Samochód sprawcy szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...)S.A. w W..

bezsporne

W dniu 11 grudnia 2012 r. pozwany poinformował powoda, iż roszczenie o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego jest każdorazowo rozpatrywane indywidualnie. Decyzją z dnia 13 maja 2013 r. po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany ubezpieczyciel przyznał powodowi odszkodowanie za uszkodzony pojazd w kwocie 5707,66 zł. Ubezpieczyciel wypłacając wartość oszacowanego odszkodowania uwzględnił niezbędny czas najmu zastępczego w wymiarze 10 dni (7 dni roboczych plus trzy dni na inne czynności), począwszy od dnia kolizji do dnia powiadomienia poszkodowanego o sposobowe rozliczenia szkody.

W okresie od 20 grudnia 2012 roku do 15 lutego 2013 roku J. G. korzystał z wynajętego samochodu zastępczego. Sprzedawca wystawił fakturę VAT za wynajem pojazdu przez okres 58 dni na kwotę 27378 koron szwedzkich. Powód korzystał z samochodu w Szwecji, gdzie na co dzień mieszka i pracuje.

dowód:

-akta szkodowe 64522/2014.

Pismem z dnia 02 marca 2015 r. powód wezwał pozwanego do wypłaty 15179,99 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Ubezpieczyciel nie zmienił stanowiska mimo odwołania powoda.

dowód:

-akta szkodowe.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Bezsporne w sprawie pozostawało, że w wyniku kolizji z dnia 19 sierpnia 2014 roku uszkodzeniu uległ samochód Z. W. zaś podmiotem zobowiązanym do naprawienia szkody jest strona pozwana, którą ze sprawcą szkody łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Sporna pomiędzy stronami była kwestia zakwalifikowania wysokości poniesionych przez powoda kosztów wynajmu samochodu zastępczego Skoda jako szkody podlegającej naprawieniu w ramach umowy ubezpieczenia z uwagi na czas trwania wynajmu pojazdu zastępczego przez powoda w obliczu zarzutu pozwanego, iż okres najmu, obejmujący 50 dni jest stanowczo wygórowana.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Ocena, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreślał Sąd Najwyższy, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (por. np. uzasadnienia wyroku z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl. czy wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl.).

Strona pozwana w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ponosi odpowiedzialność za szkodę w postaci kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Niemożność bowiem korzystania przez powoda z własnego samochodu na skutek zdarzenia z sierpnia 2014 r. spowodowała szkodę majątkową, która podlega naprawieniu w ramach zawartej umowy ubezpieczeniowej. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Stanowisko takie znalazło również wyraz w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00 (jeszcze niepubl.). Postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy uznać wbrew twierdzeniom strony pozwanej, że przyjęty przez powoda okres wynajmu pojazdu zastępczego nie jest wygórowany, przystaje bowiem do okoliczności zdarzenia. Podkreślić bowiem należy, iż poszkodowany wynajął samochód zastępczy bezpośrednio po zdarzeniu szkodowym, a użytkował go do październik 2014 r., kiedy to jak wynika z akt szkody otrzymał wypłatę odszkodowania za szkodę powstałą w pojeździe w związku z zakończeniem postępowania likwidacyjnego. Wraz z wypłatą odszkodowania powód zyskał środki pieniężne umożliwiające mu podejmowanie decyzji w przedmiocie naprawy czy też innego rozporządzenia pojazdem. W ocenie Sądu powód nie dopuścił się zwłoki z rozwiązaniem umowy najmu pojazdu zastępczego, po otrzymaniu odszkodowania. Ponadto należy zauważyć iż auto zastępcze było wykorzystywane przez powoda nie tylko do czynności prywatnych, ale również, co istotne do wypełniania obowiązków zawodowych.

Sąd uznając sprawę za dostatecznie wyjaśnioną oddalił wniosek strony pozwanej w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu motoryzacji, zmierzalby on do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

W przedmiocie odsetek Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w związku z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 16.07.2003r.) i art. 817 k.c., zgodnie z którymi, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Jako

że wezwanie do zapłaty zostało wystosowane do strony pozwanej dnia 15 grudnia 2014r., a pozwany dnia 19 grudnia 2014 wydała decyzję wypłat odszkodowania w kwocie 1033,20 zł, żądanie odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty od dnia następującego po wydaniu odmownej decyzji tj. od dnia 20 grudnia 2014 r. jest w pełni uzasadnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Na koszty postępowania poniesione przez powoda i podlegające zwrotowi przez stronę pozwaną składa się kwota 307 złotych uiszczona tytułem opłaty od pozwu, kwota 17 złotych opłaty od pełnomocnictwa oraz kwota 1200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.